

Биз бугун ҳуқуқий демократик давлат қураётган эканмиз, журналистиканинг бутун дунёда эътироф этилган, ўзгармас талаб ва мезонларига амал қилишимиз зарур. Бу мезонларнинг энг асосийси — холислик ва ҳаққонийликдир.

Шавкат МИРЗИЁЕВ

O'zingni angla!

Hurriyat

Mustaqil gazeta

2021-yil
5-may
chorshanba
№ 19 (1235)

Gazeta 1996-yil dekabrda chiqqan boshlagan * www.uzhurriyat.uz * @ gazhurriyat@mail.ru * t.me/hurriyatuz * Hurriyat gazetasi

ФАХР

“HURRIYAT” ИМИЗ

“Олтин қалам” XV миллий мукофоти учун халқаро танлови 1-ўрин соҳиби!

3 май — Жаҳон матбуот эркинлиги кунини мамлакатимизда ўзгача бир секин билан нишонланади. Негаки, инсоният фитратида эркинликка, ҳурриятга, озодликка бўлган иштиёқ, соғинч ва ундан баҳраманд бўлиш таъмаси ҳар доим ҳушёр туради. Бу каломлар эса ўз-ўзидан журналист сўзига, унинг бадалига бориб тақалади. Зотан адл сўзни айтиш ҳамма замонда ҳам қарсақ билан кутиб олинмаган, шундай даврлар ҳам бўлганки, бу учун керак бўлса, қон билан, жон билан товон тўланган.

Бугун ҳар биримиз “Олтин қалам” XV миллий мукофотини олишга лозим топилган номзодларга қараб беҳатиёр уларнинг йил давомидаги чиқишларини Ҳақиқат, Адолат, Жасорат деган тамойилларда текширувдан ўтказамиз. Чунинчи, ҳар биримизнинг ботинимизда одил бир тарозибон бор.

“Олтин қалам” мукофоти мамлакатимизда 15 йилдан буён журналист ва матбуотчиларга тақдим этиб келинади. Унда миллатнинг ва миллатдошларнинг дардини айта олган, бугунги куннинг безовта руҳини ўз хабар ва репортажларида жонланган берган, ҳаётнинг орқа фонидида дарду ташвишларни ҳам олд планга олиб чиққан, бир сўз билан айтганда, миллат юрагига ойна тутган журналист ва таҳририятлар ишига алоҳида эътибор қаратилди. Журналист йилнинг 365 кунда қалам қитирлатади, унинг бир ку-

нида мукофотини олади ёки йўқ. Мамлакатнинг узоғу яқини демай овоз ёзиш ва тасвирга олиш ускулларини кўтариб тинч “уруш” га отланади. 365 кун давомида журналист қаламининг учи тегмаган мавзу қолмайди ҳисоб. Журналист қавми борки, совуқни совуқ демай, иссиқни иссиқ демай, офатни офат демай, вирусни вирус демай халқ ичига нега шошади? Ҳолбуки уни бунга ҳеч ким мажбурламайди. Ушбу касб эгалари табиатан шундай яралган — безовта ва миллатпарвардирлар.

Ўтган йили пандемия сабаб ҳамма уйдан чиқмай ўтирган бир пайтда журналистлар вирус ўчоқларидан туриб репортажлар тайёрлашди, шифокорлар билан салкам елкама-елка туриб ишлашди, десак муболаға бўлмас. Ёки тарихда мисоллар жуда кўп бунга: Хемингуэй, Оруэллар уруш оралаб юриб, аввалига ўзларининг жонли мақола ва репортажларини, кейинроқ шох асарларини яраттишган.

2-6

ДИЛ СЎЗИ

ЭЗГУЛИККА СЕН ЁР БЎЛГИН

Холмурод САЛИМОВ,
“Олтин қалам” XV миллий мукофоти учун халқаро танлов ташкилий қўмитаси раиси, Ўзбекистон Журналистлари ижодий уюшмаси раиси ўринбосари:

— Айтиш жоиз, мамлакатимизда кейинги йилларда муҳтарам Президентимиз Шавкат Мирзиёев раҳбарлигида оммавий ахборот воситалари фаолиятини янада такомиллаштириш, ахборот ва сўз эркинлигини таъминлаш борасида амалга оширилаётган ишлар изчил, замонга ҳамоҳанг тарзда давом этаётганига гувоҳ бўлиб турибмиз. Давлатимиз раҳбари оммавий ахборот воситалари вакилларини доимий равишда қўллаб-қувватлаб келмоқда. 2006 йилдан бери ўтказиб келинаётган “Олтин қалам” миллий мукофоти учун халқаро танлови ҳам юртимизда матбуот ва сўз эркинлигини таъминлаш, бир сўз билан айтганда, медиа соҳага қаратилаётган алоҳида эътиборнинг ёрқин намунаси.

Ушбу танловни ўтказишдан асосий мақсад — миллий ва халқаро журналистиканинг энг юксак ютуқлари ҳамда илғор тажрибаларини кенг омаллаштириш, оммавий ахборот воситалари ходимлари ўз фуқаролик позициясини намоён этиши учун шароит яратиш ҳамда журналистларда танқидий-таҳлилий мушоҳада ва ижодий фаолиятга янгича ёндашувларни такомиллаштиришга қаратилган.

Бу йил мазкур нуфузли танлов 15-бор ўтказилди. Ўтган вақт давомида танловда 7000 дан ортиқ журналист 107 000 га яқин материаллари билан иштирок этди. Уларнинг 290 нафардан ортиғи гоилиб ва совриндор бўлди.

Маълумки, ушбу 2020 йили коронавирус пандемияси туфайли “Олтин қалам” танловини ўтказишнинг имкони бўлмаган эди.

4-6

9 МАЙ — ХОТИРА ВА ҚАДРЛАШ КУНИ

ҚИРҚ БИРИНЧИ ЙИЛ ЛОЛАЛАРИ

Вақт шамоли қирқ биринчи йил бўронига кўксини тутган алл йигитлар қаддларини букиб, кўёшларини уфқ ортисига яширди. Фронт орти қатнашчиларининг сафи ҳам тобора озаёиб бормоқда. Падали бузрукворлари, огаларини урушга кузатиб, интизорлик дардини торта-торта умр шомини қаршилаган онахон ва отахонлар эса бузун табарруқ ёшдалар.

Улар урушни кўрмаганлар. Лекин болалик, ўсмирлик йиллари алам ва изтироблар, соғинч ҳижронлар исканжасида ўтган. Улар юртдан жуда-жуда олисларда рўй бераётган урушнинг нафасини лойсувоқ томли уйлар ичида сезиб туришган.

Узоқлардаги уруш ҳатто мактаб парталарида ўтирган қора-қура, оёқланг, йиртиқ-ямоқ кийимдаги болаларга совуқ нафасини юбориб турарди. Баъзан кимдир йиғидан кўзи қизариб келар, урушдан келган учбурчак хат (халқ тили билан “қора хат”) болалик орзуларини янчиб ташлаганини гапириб беради.

Ҳарбий эшелонларда ўзбек аскарларига “Фронтга” ёзуви билан мева-чева, туршак-қоқилар, кийим-бош, жундан тўқилган пайпоқларга чача юбориб, ҳатто Ватандан мужда деб бир чаноқ пахтани ҳам жўнатмалар ичига солиб қўйган муштирапарлар юрагини эшелон қичқирини баттар тилка-пора қиларди.

4-6

ТААССУФ

Бундан 5-10 йил аввал Самарқанд шаҳридаги 6-сон болалар музыка ва санъат мактаби бир қаватли, кўримсизгина бинода жойлашганди. Бугунги кунда ўша кўримсиз мактаб ўрнида 3 қаватли замонавий бино қурилиб, ишга туширилди.

Директорнинг СОХТА тавбаси

Аммо бу мактабга Хайрулло Ниязулов директор бўлиб келди-но, ўқитувчиларнинг норозилиги вилоят ошиб, республикага етиб борди. Негаки, Х.Ниязулов иш фаолиятини ўзининг оила аъзолари ва яқинларини ишга олишдан бошлади. Турмуш ўртоғи, фарзанди ва таниш-билишлари лойиқ бўлса, бўлмаса қаноти остига олди. Тўғри гап туққанинга ёқмайди деганларидек, бу ишнинг тўғри эмаслигини айтган, бир неча йилдан буён шу мактабда ишлаб келаётган миллий кадрлар бўлими назари Аҳмаджон Тошбоевни ҳамда ўқитувчи И.Махаммовани чирқирди. И.Махаммовани кўрган директор бирдан туюқиб кетди.

— Нималар қилиб юрибсиз! Мақсадингиз мени ишдан олишимиз? Бу-рожаат қилди. И.Махаммованинг

шиқоятини ўрганиш мақсадида Самарқанд вилояти ҳокимлиги Маданият бошқармаси бошлиғи Хўжакул Муҳаммадиевага учрашди. Х.Муҳаммадиев шикоят ариза билан танишиб чиққан, бизга бошқарма юристи Абдуалим Эшназаров ва мутахассис Ойбек Раҳимовни ҳамроҳ қилиб мактабга юборди.

Улар билан биргаликда 6-сон БМСМ директори Хайрулло Ниязулов ҳузурда бўлди. Х.Ниязулов хушламайгина қарши олди. Сўнг мактаб директори бош ҳисобчи ва чолғу йўналиши ўқитувчиси Инобат Махаммова эса директор Х.Ниязуловнинг газибига учради. Унга нисбатан тазйиқлар кучайди.

мендан кейин келган директор биринчи бўлиб сизни ишдан ҳайдади!

Директорнинг маданият ходимига ярашмаган бундай “маданият” ли муомаласини кўриб лол қолдик.

“Муомалангизни тўғрилаб олинг!” — дея унга маспахат беришга тўғри келди. Шундан сўнг, А.Тошбоев олиб келган ҳужжатларни кўздан кечириб, саволларимизга мутахассисдан жавоб олишга ҳаракат қилдик.

Жорий йилнинг январь ойида олий маълумотли қиз мактабга дутор ўқитувчини қилиб ишга олишини сўраб мурожаат қилганда негадир директор Х.Ниязулов “иш ўрни йўқ” деб рад этди.

8-6

ҚИЁФА

ҲАҚ СЎЗ ХИЗМАТКОРИ

Номи эркинроқ бўлган майдонга амалдор — тўдабошидан: “Тоҳир Малик бир жойда асло муқим ишламайди, ўзи режага қиритган бирорта жиддий китоб нашр этилган заҳоти жуфт-китоб ростлайди”, деб ёниб юрганини кўп эшитганман.

Узим ТошДУ (ҳозирги ЎЗМУ)нинг кечки бўлимида таҳсил кўрсатганим, Тошкент заводларида ўн йилча ишлаб юрган учун қалам аҳли дастурхонидан, уларнинг ошхонасида бўладиган майдон-чўйда гаплардан узоқда юрдим. Таҳсил охирида қолганда ўша вақтда устоз Эркин Воҳидов раҳбарлик қилаётган “Ёшлик” журналининг наср бўлимига ишга таклиф этилдим. Шундан кейин қалам аҳлининг дийдоёлари ҳар кун эшитибдан бўлдим.

Битта гап такрор-такрор қулоққа чалинаверса, хаёлинг эга-кесим атрофида қозикча танғиб қўйилган эшакка ўхшаб айлана бошлар экан: дуруст, Тоҳир Малик қаерда ишласа, ўзининг янги китобими ёки пьеса-месаси дунёни кўрсатса, дарҳол чопонини елкасига ташлаб, олдиндан мўлжаллаб қўйган иш жойига чизиб юборади, вас-салом. Унга ишониб, уни қора тортиб келган одамлар чапак чалиб қолаверди. Масалан, чамаси, 1977 йилда “Гулистон” журналида ишлайдиган бир гуруҳ ёзувчи-шоирлар бош муҳаррир ўринбосари Ваҳоб Рўзиматовни “ағдарш” учун бир ёқадан бош чиқариб фитна тайёрлаганда Тоҳир Малик олдинроқ отни қамчилаб ишдан бўшаб кетди. В. Рўзиматов М.Шолоховнинг “Очилган кўрик” романини ўзбекча сайратиб юборган беназир сўз санъаткори эди, фақат тили аччиқ бўлган. Айтилик, журнал ходимлари тайёрлаган мақоладан битта вергул ёки нуқталаи вергул тушиб қолган бўлса, асло ўзи тузатмасдан ходимнинг хонасига излаб кириб: “Сиз учун вергулни Пушкин қўйиб кетадими?” деб кесатик қилиб қўлёмани ташлаб кетарди.

Хуллас, Тоҳир Малик аjoyиб сўз заргарига қарши уюштирилган фитнадан ўзини олиб қочади.

Чунки, қўлмак атрофида Тоҳир Маликка жой йўқ эди. У қайси кўлда балиқ овлаб юришини камина билмасдим. Биз баъзан учрашиб қолардик; астойдил салом-алиқ қилардик. Маъракаларда учрашиб қолсак, яқинроқ жойда ўтиришга ҳаракат қилардик. Эсимда, 1997 йилда Аъзамжон (Ўктам) билан Пскентга курсдошим Муҳаммаджон Соипов хонадонига ҳовли тўйига бордик.

8-6

“HURRIYAT” ИМИЗ

“Олтин қалам” XV миллий мукофоти учун халқаро танлови 1-ўрин соҳиби!

“ ГАЗЕТАЛАР
ТАРИХНИНГ
ЛАҲЗАЛАРНИ
ЯРАТГУВЧИ
ҚўЛЛАРИДИР.

Артур ШОПЕНГАУЭР,
немис файласуфи

1-6. Абдулла Қодирий бобомиз эса “Ийгинди гаплар”ни ёзмаганда эҳтимол 38-йилги қонбўронидан омон қолган бўлармиди... Эҳтимол... Биз буларни бекорга эсламадик, “Hurriyat” юртимизнинг илк бор дунё юзини кўриши жадидларга бориб тақалади. У 1917 йил апрелидан 1918 йил апрелигача – роппа-роса бир йил фаолият кўрсатган ва Чор ҳукумати томонидан ёпилган.

Кўрясизки, журналистнинг виждонини қилишга солиб бўлмайди, у ҳаммаша уйғоқ ва бонг уришга тайёрдир! Шу боис, бу миллатнинг “Ойна”си, “Садойи Туркистон”и чиққан, мустақил “Hurriyat”и халқ билан бирга яшапти.

Байрам оқшомида ўтириб негадир Абдулла Қодирийнинг “Сўнги нутқи”, Фитратнинг “Тилимиз”, Абдулхамид Чўлпоннинг “Рухимиз ўлмасун”, Маҳмудхўжа Беҳбудийнинг “Бизни келтиргувчи иллатлар” мақолалари эсга тушди. Бир пайтлар жадид боболаримиз ҳақ сўзи учун таҳқирланган, сургун қилинган, отилган эди. Бугун эса ҳақсўз тақдирланмоқда. Сўз учун хизмат қилганлар мукофотланмоқда. Буларнинг олдинги сафиди эса “Hurriyat”имиз ҳам ҳалол пешона тери билан кўр тўкиб турибди.

Албатта, бугунги “Hurriyat”имиз — Истиқлолимиз меваси, у мамлакатимиз босма ОАВ орасида ягона мустақил нашр бўлиб, бу йил ташкил этилганига 25 йил бўлади!

Бу — бир йилнинг ёши! Жуда кўрам ёш! “Ийлинг 365 кунда ҳам матбуотингиз эркин бўлсин” деди халқроқ мижҳада ташриф буюрган меҳмонлардан бири. Дарҳақиқат, йилнинг 365 кунини ўзининг юрак зарбларида ёзилган мақолалар билан беэзаган “Hurriyat” нашри “Олтин қалам” XV миллий мукофотида босма ОАВ йўналишида биринчи ўринга муносиб кўрилди. Тўғри, айрим нашрларда фаолият юритаётган-

лар бу мукофотни қайта-қайта ёки бир жамоадан бир нечаси турли номинацияларда олаётган бўлиши мумкин. Бироқ бу “Hurriyat”нинг биринчи “Олтин қалам”идир. Кимдир айтганидек, “Қалам олтинми ёки оддийми, ёзиб турса, бас!”

“ ЯХШИ ГАЗЕТА —
БУ
ЎЗ-ЎЗИ БИЛАН
ГАПЛАШАДИГАН
МИЛЛАТДИР.

Артур МИЛЛЕР,
америка ёзувчиси

эмас, бизингча у олтин бўлса, сеҳри ҳам, кучи ҳам бошқачароқдек. Чунотчи, “Hurriyat”нинг айтаётган сўзи, етиб бораётган фикри юракларга олтиндек ўрнаша, деймиз.

Бугунги сўз, кечаги ҳиссиётлар уюми, бугунги дард ўтмишдан қолган йиғинди гаплар эмасдир. Негаки, бугунги газета аввалги “қоғоз қўғирчоқ” ўрнида хонадонлар эшигини қоқмайди. Зеро, унинг ҳар бир ҳарфида, тиниш белгисида ва рангида журналист виждонининг ҳайқириги бор!

Айни “Hurriyat”имиз ҳам ўтган асрдан қолган “Hurriyat” эмас! У тамоман янгича тафаккур озукасига тўйинган, уйғоқ виждоннинг акси тушган, хурлик ва озодликнинг шоҳсупаси десак хато бўлмас! Зеро, энди миллатимиз ўз хуриятини “Олтин қалам” билан ёзажак!

“Олтин қалам”инг олға юришдан толмасин, “Hurriyat”! Ҳолиблар сафи ва шоҳсупадаги биринчи ўрин муборак бўлсин!

Гўзал БЕГИМ.

ШУКУҲ

Кимни танқид қилсанг, шу мукофот берса...

Аброр ЗОХИДОВ,
Энг яхши журналистик материал
учун (интернет-журналистика)
1-ўрин соҳиби, “Kun.uz”
мухбири:

3 май – Жаҳон матбуоти эркинлиги кунда журналистика соҳасидаги “Олтин қалам” XV миллий мукофотининг интернет журналистикаси йўналишида фахрли 1-ўринга муносиб кўрилдим. Ўзим тўғримида баҳони бошқалар берар, мен жамоадолларим бўлган икки укаларимнинг ҳам бу анжуманда совриндор бўлганига эътибор қаратмоқчиман.

“Kun.uz”нинг мен каби вақили бўлган Жамшид Ниёзов танловнинг “Ташқи ишлар вазирлиги фаолиятини энг яхши ёритгани учун” номинацияси бўйича ғолиб бўлди. Қизғин, Жамшид Ниёзов пандемия даврида хориждаги юрдошларимизни қайтариш бўйича Ташқи ишлар вазирлигини мунтазам танқид қилиб келганди.

Иккинчи ҳаммасим Илёс Сафаров эса танловнинг Вазирлар Маҳкамаси хузуридаги Ўзбек тилини ривожлантириш жамғармаси томонидан таъсис этилган “Давлат тилини ривожлантиришга қаратилган энг яхши материал учун” номинацияси бўйича ғолиб деб топилди. Илёсбек укамиз ҳам ўзбек тилининг ривожига бўйича танқидий материаллари билан танилган журналистлардан.

Ўрни, “Олтин қалам” танқидий тўғри қабул қила олганлар ва ҳатто рағбатлантира билганлар томонидан тақдим қилинишида чуқур рамзий маънолар кўрмоқдаман. Бу ҳам очиқлик сиёсатининг ўзига хос қадами бўла олади.

Халқимиз журналистларга ишонади

Абдужалол ТАЙПАТОВ,
Энг яхши журналистик материал
учун (интернет-журналистика)
2-ўрин соҳиби, ЎЗА бош
муҳаррири:

Журналистик фаолиятимга расман қирқ йилдан ошяпти. 1981 йилда Қарши қўлида янги ташкил этилган “Баҳористон” туман газетасида иш бошлаганман. Мен яшайдиган Чироқчи туманининг Кўкдала қишлоғидан 150 километр чамаси йўл босиб, ҳар ҳафта ишга бориб келардим. Кейин Қашқадарё вилоят газетасида маҳоратимни оширдим. Сўнг “Ишонч” газетаси, ЎЗАга ўтдим.

Ҳаётимнинг қарийб йигирма йилли ЎЗА билан боғлиқ. Туз-насиба экан, ёшим эллигдан ошганда Тошкентга келдим.

Халқимиз журналистларга ишонади. Шундай экан, бу ишончга муносиб бўлиш, элнинг кўзи, сўзи бўлиш шарафдир.

ЎЗАда иш одатда ярим тунда тугайди. Навбатчилар гуруҳи – ижодий ва техник ходимлардан иборат йигирма чоғли ходим ишдан сўнг уйга қайтиш учун бинодан чиққанда уларнинг юзларига разм соламан. Бироз чарчоқ бору, аммо руҳ тетик. Ҳазил-хузул билан хайрлашамиз. Шунда сезаман: ўз ишини яхши кўрадиган, унга ҳаётини бағишлаган бундай жамоа билан қанча ишласанг ҳам, чарчоқни ҳис қилмайсан!

Ўз ишини чин дилдан севадиган, унга бор меҳру муҳаббатини бағишлаган, меҳнатдан қочмайди инсонлар эса маълум бир натижаларга эришади. Мукофот барча муносибларга муборак бўлсин!

Халқ зиёлилари газетаси

Ҳусан НИШОНОВ,
“Маърифат” газетаси бош муҳаррири,
“Олтин қалам” XV миллий мукофоти
(матбуот) 1-ўрин соҳиби:

— “Маърифат”нинг “шапкаси”да шундай ёзув турибди: халқ зиёлилари газетаси. Халқ зиёлилари — мамлакат келажакни тарбиялайдиган ўқитувчилардир. 90 йиллик тарихга эга газетамиз “Маърифат” номи билан чиқа бошлаганига 30 йил бўляпти. Бу даврда Аҳмадjon Долимов, Саъдулла Ҳаким, Ҳалим Саидов, Абдусамид Раҳимов каби устоз журналистлар раҳбар-

лигида кўплаб етук ижодкорлар ишлади, тарбияланди, соҳага ихтисослашди таҳририятда.

Айниқса, моҳир педагог, етук олим Жура Йўлдошев Халқ таълими вазир бўлган пайтда, Ҳалим Саидов бош муҳаррирлиги даврида “Маърифат” ижодкорлар қаламини чархлайдиган ўзига хос ижодий лабораторияга айланди. Таҳририятда журналистика факультетлари билан ҳамкорликда “Маҳорат мактаби” ташкил этилди. Бу мактабда тобланган юзлаб журналистлар ҳозир мамлакатимизнинг етакчи нашрларида, ҳатто хорижий оммавий ахборот восита-

ларида муваффақиятли фаолият олиб боришмоқда.

Газета Ўзбекистонда таълим соҳасини ёритадиган, педагогларга методик, илмий кўмак берадиган етакчи нашрга, шунинг баробарида таълим, тарбия, маънавият, маърифат соҳаларини ёритишга ихтисослашган журналистлар тайёрлайдиган ижодий мактабга айланди.

Бугун бизга берилган мукофотни “Маърифат”нинг неча йиллардан буюн бажариб келаяётган шарафли миссиясининг эътирофи деб биллашим. Устозларимизнинг улкан меҳнатлари самараси, машаққатлари меваси деб ўйлайман.

Нурилло ЧОРНЕВ,
“Ёшлик” журнали бош муҳаррири вазифасини
бажарувчи,
“Олтин қалам” XV миллий мукофоти (матбуот)
3-ўрин соҳиби:

“Ёшлик”нинг “Олтин қалам” XV миллий мукофоти учун халқаро танлов ғолиблари сафиди эътироф этилганидан жамоамизнинг қувончи чексиз. Бу қувончи ифода этиш учун ғайратимиз тошгандан ҳатто “Олтин қалам”имиз ҳам титрайпти.

Таҳририят ходимлари доимо бу муқаддас даргоҳда хизмат қилаётганидан фахрланиб юришади. Бугун ана шу фахримиз қўшалок бўлди. Гарчи танлов низомига кўра номзодларнинг бир йиллик фаолиятига баҳо берилиб, эътироф этилган бўлса-да, қувончи дамларда киши барибир ўтган кунларига назар ташлар, хотиралари янгиланар экан.

Ёшлик бу — жасоратга интилиш демак

Ўзбек халқининг сўнги қирқ йиллик тарихига эътибор қилсангиз, каминадек, Сиз ҳам ҳаяжонга тушасиз. Аниқроқ айтганда, “Ёшлик” миллатнинг адабий тафаккурига, интеллектига, маданияти ва санъатига сезиларли таъсир кўрсатди.

Бу бир жумла билан ифодаланганидек, осон бўлган эмас, журналнинг юқини шараф билан кўтарган устозларнинг заҳматини эсламасликнинг имкони йўқ.

Бир ўйлаб қарасак, Эркин Воҳидов шўро замониди ўзбек халқининг кўрагидан кўтарадиган асарлар чоп этиб “мухокамалар”да қолмаганими? Омон Матчон юртни эркин ва озод кўрмоқ умидида ёзилган асарларни чоп этиб не бир маломатларга қолмаганими?

Аммо буларнинг барчаси эл-юртга камарбаста бўламан деган кишилар учун шараф-қу... Вақт ўтган сари миллат ойдинларининг хизмати тарих кўзгусида ярақлаб бораверади.

Зиёлиларимизга маълумки, “Ёшлик” ўз даврида ижтимоий-адабий зарурияти билан майдонга келган. Мана, шу зарурият таҳририят ходимларига доимо ғайрат бағишлаб туради.

Нашрни элга манзур қилиш йўлида юзлаб истеъдодли адиблар меҳнат қилди.

Бугун бир қувонч борки, мамлакатимиздаги ўзгаришлар тўққинида адабиётимизга кўплаб истеъдодли ёшлар қадам ташлаётди. Бу, албатта, мамлакатимизда ёшларга берилган кенг имкониятнинг, уларга қаратилаётган эътиборнинг натижаси ўлароқ юзага чиқяпти. Маълумки, ижодкорнинг обрўсини оширадиган, нашрнинг номини кўтарадиган ягона омил бу, албатта, юксак савиядаги асардир. Асар ўқувчилар қалбига йўл топса, унда катта таассурот қолдирса, шубҳасиз, муаллиф ҳам, унинг асарини чоп этган нашр ҳам тилга тушади.

Шу боис, “Ёшлик” истеъдодли ёшларнинг ОВОЗИ бўлиш, уларни адабий жамоатчиликка яқиндан таништириб боришда куч ва ғайрат билан ҳаракат қилади. Уйлаймики, бу йўлда, аввало, ёшларнинг ўзи жонбозлик кўрсатади. Нозим Ҳикмат айтганидек: “Ёшлик, бу — орзу. Бу — ишонч. Бу — жасоратга интилиш. Бу — лирика ва романтика. Бу — келажакка тузилган улкан режалар. Бу — истиқболнинг бошланishi”.

“Олтин қалам” миллий мукофоти таҳририятимизга жамоатчилик томонидан билдирилган юксак ишонч, ёш ижодкорларга кўрсатилган катта рағбатдир. Бу шараф бизга янада масъулият юклайди.

Негаки, энди “Олтин қалам”ни нашрмиз!

Меҳнат фазилати

Олия ТАИШЕВА,
Энг яхши журналистик материал
учун (интернет-журналистика)
3-ўрин соҳиби, “Nuz.uz” мухбири:

“Олтин қалам” XV халқаро миллий мукофотида эътироф этилиш ниҳоятда ёқимли. Бу ҳар бир журналист учун катта шарафдир.

Мен 15 йилдан бери журналистика соҳасида ишлайман. Аввал “Красота.уз” аёллар веб-сайтининг муҳаррири эдим. Мана бир неча йилдирки, “Nuz.uz”да ажойиб инсонлар билан бирга ишляпман.

Фаолиятимизга келсак, биз имкон қадар нозик ижтимоий масалаларни кўтаришга ҳаракат қиламиз. Масалан, инсон ҳуқуқларининг бузилиши, адолатсизликлар, мансабдорларнинг ваколатларини суистеъмол қилиши ва ҳоказо.

“Олтин қалам” танлови асосида кечган ажойиб байрам учун ташкилотчиларга ўз миннатдорлигини билдираман. Камтарона меҳнатларимизга билдирилган бу юксак баҳо янада масъулият юклайди.

Абдулазиз АХМЕДОВ таяйрлади.

“ ОДАМЛАР ЎЗЛАРИДА
МАВЖУД БЎЛГАН
ФИКР ЭРКИНЛИГИДАН
ФЙДАЛАНМАЙДИЛАР
ВА БУНИНГ ЎРНИГА УЛАР
СЎЗ ЭРКИНЛИГИНИ ТАЛАБ
ҚИЛАДИЛАР.

Сёрен КЪИРКЕГОР,
даниялик файласуф

